

KOZALAK

Kültür – Sanat - Edebiyat

Ahmet TOKMAK GERİ DÖNÜŞÜMSÜZ

Gazeteden bizim kadar faydalanan başka bir millet daha yoktur herhalde. Nerelerde kullanmayız ki gazete kağıtlarını .Bazen kesekağıdı yapar ,içine istediğimiz her şeyi koyarız. Bazen masa örtüsü yapar ,yiyeceklerle donatırız üstünü. Yeri gelir elimizi kurularız ,havlu niyetine . Yeri gelir cam sileriz. Bazı gıdaları gazeteye sararız. Yiyecekleri taze tuttuğunu düşünürüz. Tabi uzmanlara kalırsa bu ,son derece zararlı bir yöntemdir fakat yine de vazgeçilmezlerimiz arasındadır.

Gazeteyi asıl kullanım amacından o kadar uzaklaştırmışız ki gazete ne işe yarar yeni nesil olarak hiç bilmiyoruz. Çocukluğumda dedem eve düzenli olarak gazete alır ,her sayfasını okurdu. Daha sonra bu gazeteleri atmaz biriktirirdi. Belki sonrasında gazeteleri, yukarıda bahsettiğim konularda kullanırdık ya da geri dönüşüme verirdik. Fakat gazetenin öncelikli görevi bize bilgi vermektir. Şimdilerde ise gazete ne satılıyor ne alınıyor. Zaten gazeteden bir şeyler öğrenme gereği de duymuyoruz. Allahtan telefonlarımız var ve istediğimiz bilgiye oradan ulaşabiliyoruz. Ulaşmasına ulaşıyoruz da acaba internetteki bilgiler ne kadar doğru. Gerçekten bilgi edinme amaçlı mı kullanıyoruz telefonlarımızı ?

Ataların “Akıl arttı, bereket kalktı.” diye bir sözünü duymuştum .Ne kadar da doğru. Teknoloji çok gelişti ,her şeye sahibiz fakat beyinlerimiz ne durumda. Acaba bilgi konusunda eskiler kadar donanımlı mıyız? Bilgiye ulaşmak bu kadar kolay olduğu için bilginin eski değeri kaldı mı?

Bizim, bir takım alışkanlıklarımızdan vazgeçmemiz pek mümkün görünmüyor. Kendimize zarar vermek için düşmanlarımızla yaşıyor gibiyiz. Bilgiye ulaşmadaki zevkten bihaberiz. Her geçen gün duygularımızı yitiriyoruz sanki. Sanırım biz de gidip bir daha gelmeyeceğimizden habersiz ,kendimizi geri dönüşümlü sayıyoruz.

Semanur CELT

Hanife KAPLAN ŞEHİTLERİMİZ

Kolay kazanılmadı bu ülke,
Şehitler verildi yüzlerce .
Bir karış toprak uğruna,
Savaşıldı ,canla başla.

Kimi zaman mermimiz yoktu,
Kimi zaman silahımız.
Ama iman gücümüz vardı ,hiç dinmeyen ,
Lakin nice insanlar var ,bu zorlukları bilmeyen .

Herkes bilmeli ,nasıl kazanıldı bu ülke !
Kimi yârini geride bıraktı kimi ailesini .
Bu yüzden her zaman korumalıyız güzel ülkemizi,
Unutmamalıyız ki bu ülke, şehitlerimizin bize emaneti .

Aziz şehitlerimizi unutmamalıyız hiçbir zaman ,
Ülkemizin her karış toprağını kanlarıyla sulayan .
Ülkemizi her daim korumalıyız,
Çünkü şehitlerimizin emaneti bu ülke, unutmamalıyız!

Rabia KIRAZ HER ŞEY BİZİM ELİMİZDE

2019 yılının Ekim ayında Çin'in Vuhan kentinde ortaya çıkan Covid 19 adlı virüs ,tüm dünyaya yayıldı ve tüm dünyayı sarstı. Tüm insanlar bu virüsten etkilendi. Artık her yer büyük bir tehlike altındaydı

Covid 19 virüsü, herkesin hayatını değiştirdi. Kimileri iş yerini açamadı kimisi okula gidemedi . Bizler de öyle değil miyiz? Okulumuzdan,arkadaşlarımızdan ,öğretmenlerimizden hiç bu kadar ayrı kalmış mıydık?

Bu virüs yüzünden evden çıkamıyoruz ve evdeki hayatımız da ciddi anlamda etkilendi.

Uyku düzenimiz bozuldu, derslere adapte olamıyoruz. Kısacası virüs, düşünlerimizin, bayramlarımızın ,akraba ziyaretlerimizin önüne geçti.

Bu dönemde birbirimize yardımcı olmak varken bunu yapmıyoruz ya da yapmak istemiyoruz. Yapmamız gereken şey ,çok basit aslında :maske takmak, sosyal mesafeye dikkat etmek ve temizliğimize özen göstermek .

Geleceğimiz için kurallara uymalı, birbirimizden bir süre uzak durmalıyız. Eski günlere, normal hayatımıza dönmeyi hepimiz özlemiyoruz mi ?Ne dersiniz ? Sizce de her şey bizim elimizde değil mi ?

Melike BAL COVIDLE YAŞAM

COVID19 ilk önce Çin'in Vuhan kentinde ortaya çıktığında çoğu insanın umursamadığını gördük. Dünya için ne kadar tehlikeli olduğunu, ölümcül olduğunu bilmediğimiz için rahattık. Coronanın bizi, sevdiğimiz hayattan koparacağını aklımızın ucundan bile geçirmiyorduk. Oysaki bu salgının ne kadar tehlikeli olduğunu, ne kadar dikkatli olmamız gerektiğini acı bir şekilde öğrendik.

COVID19 dünyaya hızla yayılmaya başladığında insanlar panik oldu, meraklı bir şekilde açıklama bekledi. İçimizi rahatlatıcak bir haber bekledik fakat hastalıkla ilgili aldığımız olumsuz haberler bizi korkuttu çünkü çok tehlikeli bir salgın, tüm dünyayı etkisi altına almıştı.

Bu hastalık hayatımızda bir çok şeyi zorlaştırdı. Evlerimizden çıkamadık. Okulumuzdan, arkadaşlarımızdan, sevdiğimizlerden ayrı düştük. Tedbir almak zorundaydık. Ne yazık ki onca uyarıya ve hastalığın olumsuz seyrine rağmen bunu umursamayan insanlar da oldu. Dışarıya maskesiz çıkan, sosyal mesafeye dikkat etmeyen bir sürü insan gördük hala da görmeye devam ediyoruz.

Her olumsuzluğun içinde olumlu bir taraf da vardır. Hastalıkla mücadele ettiğimiz bu zorlu süreç, bazı şeylerin farkına varmamızı sağladı. Temizliğin, elimizdekiyle yetinmenin, maskesiz ve rahat bir şekilde dışarıya çıkabilmenin ne kadar büyük nimetler olduğunu anladık. zaman zaman şikayet ettiğimiz, gitmek istemediğimiz okullarımızı, yüz yüze ders yapmayı, arkadaşlarımızla gülmeye devam ediyoruz.

COVID 19 ile mücadelede güzel sonuçlar da elde edildi. Çoğu insan, sevdiğini kaybetse de bu büyük mücadelede en güçlü kişiler, sabredip tedbirlere uyanlardı. Zorlu bir süreç yaşadığımız, eğitimden uzak kaldığımız bu dönemde her şeyi sabırla bekleyip umutla ilerledik. Burada en büyük teşekkürü sağlık çalışanları hak ediyor. Aşının bulunmasıyla ve birlik beraberlik olunmasıyla salgını yeneceğimize, eski hayatımıza döneceğimize inanıyoruz.

Rabia KIRAZ BÜYÜLÜ TOPRAK

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde. Küçük bir köyde yaşayan Manu adında bir köylü varmış. Manu, çok dürüst bir insanmış, kimsenin hakkını yemezmiş. Manu, tarlasını ekerek, orada yetiştirdiklerini satarak geçimini sağlamış. Ama Manu'nun bahçesinde nedense sadece buğday yetişiyormuş. Buğdayları hasat ettiğinde ürünün yarısı çürük çıkıyormuş. Manu, bunun nedenini bir türlü anlayamıyormuş.

Aradan zaman geçmiş. Tarlayı ekme zamanı yaklaşmış yine. Manu, tarlasını sürerken toprağın altından bir şişe çıkmış. Manu, tüm uğraşlarına rağmen bu şişeyi açamamış ve şişeyi, komşu köyde yaşayan bir büyücüye götürmüş. Büyücü bu şişeye hayretle bakmış. Çünkü şişe, çok değişikmiş. Büyücü, kaşığa benzeyen bir nesneyle şişenin kapağına vurmuş ve şişe paramparça olmuş. Şişenin dibinden bir buhar yükseliyormuş. Birkaç dakika sonra o buhar, bir çeşit yazıya dönüşmüş. Büyücü, bunun nedenini anlamış. Manu'ya dönerek:

-“Manu, bu şişeyle sana, sıkıntı vermesi için, bir büyü yapılmış. Bu büyüyü sadece cadılar yapabilir.” demiş.

Manu: “Aslında çok eskiden babamda bulunan renkli bir elmas vardı. Ormanda yaşayan cadı o elması bizden almaya çalışıyordu. Eğer elması kendisine vermezsek köyümüzün başına çok büyük felaketler getireceğini söylemişti. Her yer, korkunç canavarlara av olacaktı. Cadı bunları kendi çıkarı için yapacaktı. Demek ki şişeyi bu yüzden toprağın altına koymuştun. Tarlamda tek bir ürün bile yetişmiyordu. Toprağım bereketsiz sanıyordum. Meğerse şişenin etkisiyle böyle oluyormuş.

Büyücü:

-Neyse artık Manu...Bugünden itibaren toprağına ne istersen ekebilirsin. O büyü bozuldu artık, demiş.

Manu, mutlu bir şekilde evine dönmüş. Rahat bir uyku çekmiş. Sabah olunca ekinlerini ekmiş, sebzelerini, meyvelerini dikmiş. Aylar geçmiş. Manu'nun tarlasında binbir çeşit sebze, meyve ve tahıl yetişmiş. Manu, bu yiyecekleri toplamış ve köyündeki herkes ile paylaşmış.

Manu artık çok ama çok mutluymuş.

Abdullah Nuri GÜMÜŞ İNANMAK

“İnanmak, başarmanın yarısıdır.” Sözü hepimiz biliriz. Gelin birlikte bu sözü hem inceleyelim hem kanıtlayalım

İnanmak, günümüzde söze inanmak veya doğruya inanmak olarak kullanılır. Farklı yönden ise bir konuya, işe, fikre inanmaktır. 17 yaşında bir genç günümüz platformu 'youtube'dan izlediği videolar ile hayaller kurmaya başlıyor. Şöyle yapacağım, şunu şuraya yazacağım, onun ismi burada yazacak diye diye hayaller kuruyor; zaman biraz geçiyor ve kafası dank ediyor. O genç sadece hayal kuruyor. İnanmıyor. Hayallerinin gerçekleşmediğini görünce kuru kuruya hayal kurmayı bırakıp işe inanarak başlıyor. Haftalar hatta aylar geçiyor ama gencin istedikleri bir türlü olmuyor. Lakin o, inanmaktan vazgeçmiyor. süre uzuyor uzuyor. Tam beş ay geçiyor. İnanıldığı şey, gerçekleşmiyor. Tam pes edeceken yine günümüz platformu 'instagram'dan biriyle tanışıyor ve onun şu sözü ile tekrar inanmaya başlıyor. “İnsanın en zorlandığı an, en iyi sonuçların geleceği zamandır. “Bu sözü duyan genç, inanmaktan vazgeçmiyor. Beş ayın üstüne üç ay daha ekliyor.

En başta dedik ya “İnanmak başarmanın yarısıdır.” diye. Bu genç, hayalini kurduğu sokak ismini değiştiriyor; bu genç, hayalini kurduğu kütüphaneyi açıyor ve şu cümleyi hayatının merkezine koyuyor.” Hayal kurmaktan ve inanmaktan asla vazgeçmeyin, unutmayın ki bir şeye yürekten inanırsanız o, size gelecektir.”

**Selman TUFAN
KİTAP**

Sevgili arkadaşlarım ben de bazılarınız gibi kitap okumayı hiç sevmezdim hatta kitap okumaktan nefret ederdim. Genelde telefonla vakit geçirir, mobil oyunlar oynardım.

İtiraf ediyorum, bu güne kadar kitap sevgim hiç olmadı. Kitap okumayı çok sıkıcı ve gereksiz buldum hep. Ta ki Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenimiz ödev verene kadar. Öğretmenimiz bize üç tane kitap ismi verdi. Bunların içinden en az bir tane kitap seçerek okumamızı istedi. Ayrıca kitapların hepsini okursak bizim için daha yararlı olacağını ve kendisinin de bu durumdan çok memnun olacağını söyledi. Okuduğumuz kitap hem dönem içerisindeki konuları daha iyi anlamamızı sağlayacaktı hem de bize performans notu olarak geri dönecekti. Açıkçası ilk başta bu fikir bana çok gereksiz gelmişti. Çünkü ne yaparsam yapayım bir kitabı sonuna kadar okuyamıyordum. Bir yerden sonra kitaptan çok çabuk sıkılıyordum. Öğretmenimden ,kitapların içeriği hakkında biraz bilgi aldım. Bir tanesi ‘‘Milli Mücadele ‘‘ yıllarını anlatıyordu. Ben de savaş ,macera, olay içerikli bütün filmleri çok seviyordum. Madem okuyacağım bari olaylı, sürükleyici bir kitap seçeyim dedim. Zor da olsa bir yerden başladım okumaya.

Kitapta ,Milli Mücadele yıllarında Anadolu'nun bir kasabasına öğretmen olarak giden genç bir kızı anlatıyordu. İlk basta, hiç kitap okumadığım için, biraz zor gelmişti tabi sıkıcı da. Ama okumaya devam ediyordum ve bu sayede hayal gücümü kullanıp kitaptaki olayları gözümde canlandırmaya başladım. Böylece kitap sarmaya başladı ve daha çok kitap okuma isteği geldi. Okudukça merak etmeye başladım .Sayfalar çok çabuk ilerliyordu. Bende merak duygusu da giderek artıyordu. Hem kitabın dili çok akıcıydı hem de başkahramanın mücadelecisi ruhu beni çok etkilemişti. Çok zor şartlarda hem küçük çocuklara okuma, yazma öğretiyor hem de vatan savunmasına yardım ediyordu. Kitabı okudukça kendi hayatımı gözden geçirmeye başladım. İnsanlar, çok zor şartlar altında mücadele etmekten vazgeçmezken ben neden kendim için bir şeyler yapmayayım diyordum. En azından kitap okumayı alışkanlık haline getirebilirdim. Bir öğrenci olarak bunu yapmak ,hiç de zor gelmemeliydi bana. Öğretmenimin sayesinde bunu fark ettim. Hani derler ya öğrenmenin yaşı yoktur sadece bunun farkına varmak lazım, diye. Ben de bunu fark ettim. Kitap okuma alışkanlığı belki daha küçük yaşlarda kazanılmalı fakat zararın neresinden dönülse kardır, diyerek bir yerden başlamaya karar verdim.

Sevgili arkadaşlar, telefonlara, oyunlara bağlı olmayın. Bunlar, bizi bir çok şeyden mahrum bırakıyor. Özellikle kitap gibi faydalı şeylerden uzaklaştırıyor.’’ Ben kitap okumayı sevmiyorum.’’ Çok yanlış bir cümle. Herkese hitap edecek bir çok kitap bulunmaktadır ve bu kitaplar sayesinde bir çok kelime öğrenip kelime hazinemizi daha da büyütüyoruz ve emin olabilirsiniz ki kitap okumak, bize çok şey öğretiyor. Bence siz de bir yerden başlamalısınız.

**Muhammed EROĞLU
ÖYLE SEVMEK**

Birini çok sevmiştim o da beni sevmiştii,
Belki de sevdim sandım, sevdi sandım.

Tekrar sevdim tekrar değiştim ama olmadı ,
Kırıldım dağıldım ama pes etmedim .

Ben onu öyle sevdim ki ,
Denizdeki balığın gökyüzündeki kuşa olan aşkı gibi.

Öyle sevdim ki onu,
Kağıtlar usandı hislerimi dinlemekten.

Ben artık yaşamak istiyorum,
Sana olan hislerimi, sensiz kurduğum hayallerimi.

Ben yaşamak istiyorum,
Sen yokken varmışsın gibi.

Öyle çok seviyorum ki seni
Tüm aşıkların bakışlarını çalıp gözlerine yerleştirecek gibi

**Aleyna BAYRAKTAR
MUTLULUK**

İnsanoğlunum durumundan memnun olması, yaşadığı hayattan zevk alması, coşkulu ,güler yüzlü olması’’ mutluluk’’ olarak tanımlanabilir.

Mutluluk ,her insanın yaşamak istediği güzel duygulardandır. İnsanların huzur ve barış içinde yaşaması için mutluluk şarttır. Mutlu olmayan insanlar kendilerini, hep bir parça eksik hissederler ,yaşadıkları hayattan bir anlam çıkaramazlar.

Mutluluk insanların yaşama sebeplerinden biridir. Mutluluğu var etmek aslında biraz da insanların elindedir. Bunun içinde mutlu olacağımız ortamlar yaratmak, mutlu olabileceğimiz ortamlara girmek ve ufak tefek sıkıntıları kafaya çok takmamak gerekir. Aslında mutluluk, kişiden kişiye değişebilir. Bazı insanlar küçük bir hediye ile mutlu olurken bazıları ise dünyaları versen mutlu olmazlar.

Mutluluğu imkansız bir şey olarak görmemeliyiz. Mutluluk belki de çok yakınımızdadır. Mutlu olmak, sadece kendimizi mutlu etmek değildir. Karşımızdaki insanı mutlu ettiğimizde de mutlu olabiliriz.

Ama şunu unutmayın ki ,size kendinizden başka hiç bir şey mutluluk getirmez.

İMTİYAZ SAHİBİ

İdris KARAKUŞ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Kudbettin TURAN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Şengül GÜRCAN

GÖRSEL DANIŞMAN

M. Cihan CİDETLİ

YAYIN KURULU

Büşra İNÖZÜ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ

Barbaros Mah. Esen Sk. No13 Çubuk / ANKARA

03128371505